

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

[Τὰ λοιπὰ τῆς τάξεως τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.]

Π'. Ἐκαστος τῶν Βουλευτῶν χρεωστεῖ ἅμα εἰσελθὼν νὰ προσφέρῃ τὸ ἀνῆκον σέβας, νὰ κάθηται κοσμίως, νὰ μὴ μεταβάλλῃ τόπον, οὔτε νὰ περιφέρεται ὀρθίος, ἀλλὰ νὰ ἀνίσταται μόνον, ὅταν ἔχῃ νὰ ὁμιλήσῃ.

ΙΔ'. Εἶναι ἀπηγορευμένον καὶ εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας εἰσοδὸν εἰς τὸ Βουλευτήριον, νὰ βαστάζωσιν εἰσερχόμενοι ῥάβδον, ἢ νὰ ὀπλοφορῶσιν.

ΙΕ'. Ἄν τινες τῶν Βουλευτῶν παρεκτραπῶσιν εἰς κραιναίαν, καὶ γενῇ δόρυβος, ὁ Πρόεδρος ἀνακαλεῖ αὐτοὺς εἰς ἡσυχίαν, κρούων τὸν κώδωνα· ἂν δέ τις ἐπιμένῃ ταραχοδῶσ, ὁ Πρόεδρος τὸν διατάττει νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Βουλευτηρίου.

ΙΣΤ'. Ἐκαστος Βουλευτῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ Νόμου σχέδια, ἢ γνώμας. Αἱ μὲν γινώσκαι ἅς προτείνονται καὶ διὰ λόγου, καὶ ἐγγράφως· τὰ δὲ σχέδια τοῦ Νόμου πάντοτε νὰ ᾖναι ἐγγράφα, καὶ ἐνυπόγραφα· νὰ ἐγχειρίζωνται πρὸς τὸν Πρόεδρον· νὰ ἀναγινώσκωνται ἀπὸ τὸν Γραμματέα εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πάλιν νὰ ἀναγινώσκωνται καὶ ἐκ δευτέρου ἀπὸ τὸν ἴδιον τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἢ ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν, ἕως οὗ συζητῆται ἡ πραγματευομένη ὑπόθεσις, καὶ νὰ κῆται εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς δευτέραν ἀκέψιν καὶ παρατήρησιν τοῦ θέλοντος.

ΙΖ'. Ἐνα σχέδιον Νόμου προβληθὲν ἅπαξ ἐμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ καὶ ἐξετασθῇ, εἰς προσδιωρισμένον ἢ ἀπροσδιόριστον καιρὸν, κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς.

ΙΗ'. Ἐνα σχέδιον Νόμου, τὸ ὁποῖον προτεθὲν καὶ βασιτισθὲν ἔπεσε, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναπροτεθῇ, ἂν δὲν ἀπεράσουν ἡμέραι τριάκοντα.

ΙΘ'. Μετὰ τὴν τακτικὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως, ὡς εἴρηται, καὶ ἀφοῦ οὔδεις τῶν Βουλευτῶν δὲν θέλει νὰ ὁμιλήσῃ πλέον ὑπὲρ, ἢ κατὰ τῆς προτάσεως, γίνεται ψηφοφορία τακτικὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὅλοι οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουν μίαν ψῆφον λευκὴν, Καταφατικὴν, καὶ μίαν μαύρην, Ἀποφατικὴν, καὶ ρίπτει ὁ Βουλευτῆς κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ εἰς τὰ διωρισμένα ἀγ-
γίᾳ κάθε μίαν ἀπὸ τὰς ψήφους τοῦ.

Κ'. Ἡ ψηφοφορία γίνεται καὶ φανερά, καὶ μυστικὴ ἂν

δὲ τρεῖς Βουλευταὶ ζητήσωσι μυστικὴν τὴν ψηφοφορίαν, τότε συγκατανεύει ὅλον τὸ Σῶμα εἰς τὸ ζήτημα τῶν τριῶν.

ΚΑ'. Ὁ ἴδιος Πρόεδρος ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ μετὰ τοῦ Γραμματέως συνάζει, καὶ μετρᾷ παρρησίᾳ τὰς ψήφους, ὁ δὲ Γραμματεὺς κηρύττει τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ, ἢ κατὰ, εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν Βουλευτῶν.

ΚΒ'. Ἀφοῦ τακτικῶς μία ὑπόθεσις ἐψηφοφορήθῃ, ἡ ὑπόθεσις λογίζεται ἀποφασισμένη καὶ τελειομένη, καὶ πλέον ἄλλο τε δὲν ψηφοφορεῖται.

Τῇ 21 Ἰουνίου 1827, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς
Ν. Ρενιέρης.

(Τ. Σ.) Ὁ Α'. Γραμματεὺς
Χ. Αἰνιάν.

Ψηφίσματα τῆς κατ' ἐπανάληψιν
ἐν Ἑρμιόνη Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.
Ἀριθ. Α. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις.

Θεωρήσαμεν τὴν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μεταβολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον τὰ ὅπλα, ὑπέπεσαν καὶ ὑπόκεινται.

Θεωρήσαμεν ὅτι ὁ ἐγὼν εἶναι κοινός, καὶ ἐπομένως κοινὰ τὰ ἐκ τούτου καλὰ τε καὶ κακά.

Ψηφίζει.

Α. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια σύγκειται ἀπ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ὅσαι ἔλαβον τὰ ὅπλα κατὰ τῆς τυραννίας· εἶναι δὲ ἀδιαίρετος καὶ ἀδιάσπαστος.

Β. Τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι κάτοικοι τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν ἀγῶνος ἀγαθῶν θέλουν εἶσθαι κοινά.

Γ. Ἐκ τῶν κατοίκων τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν, ὅσοι ἐζημιώθησαν καὶ ἐδυστύχησαν προφανῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, νὰ ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ὠφελημάτων τῆς ἐπικρατείας μετὰ τὴν ὁποιαδήποτε αὐτῆς ἀποκατάστασιν.

Δ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη τὴν 22 Φεβρουαρίου 1827, ἐν Ἑρμιόνη.

Αριθ. Β. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. Α. τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοπείσης Συνελεύσεως ψήφισμα, ἐκδοθὲν τὴν 12 Ἀπριλίου 1826· θεωροῦσα ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο προσβάλλει τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ ἔχοντος ἴδιον, ἀναφαίρετον, καὶ ἀναπαλλοτρίων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς πληρεξουσίους ἀντιπροσώπους του·

θεωροῦσα ὅτι δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ νόμιμοι τοῦ ἔθνους πληρεξούσιοι εἶναι οἱ μὴ ἀφαιρεθέντες παρὰ τοῦ λαοῦ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπιτετραμμένην πληρεξουσιότητα, καὶ οἱ νεωστὶ ἐκλελεγμένοι ἀντιτῶν ἀφαιρεθέντων αὐτὴν κατὰ συνείδησιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἀ. συνεδριάσεως·

Ψηφίζει.

Α. Τὸ αὐτὸ ψήφισμα ὑπ' ἀριθ. Α. καὶ 12 Ἀπριλίου 1826 ἀκυροῦται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν.

Β. Οἱ παρὰ τοῦ λαοῦ ἀφηρεθέντες τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρ' αὐτοῦ πληρεξουσιότητα, ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν κατ' ἐπανάληψιν ταύτην Συνέλευσιν, καὶ εἶναι δεκτοί, ὅσοι ἀντ' αὐτῶν νεωστὶ ἐκλελεγμένοι νομίμως ἀπὸ τὸν λαόν.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἑρμιόνη τὴν 4 Μαρτίου 1827.

Αριθ. Γ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοπείσης Συνελεύσεως ψήφισμα ἐκδοθὲν τὴν Ἀπριλίου 1826·

θεωροῦσα ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔγεινεν ἕνεκα πολιτικῶν φρονημάτων, ἀντικειμένων μὲν ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπίσης πατριωτικῶν, καθόσον ἀποβλέπει τὸν ἴδιον ἐκάστου τρόπον τοῦ συλλογίζεσθαι·

Ψηφίζει.

Α. Τὸ αὐτὸ ψήφισμα ὑπ' ἀριθ. καὶ Ἀπριλίου 1826 ἀκυροῦται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν.

Β. Ὁ Κύριος Δ. Ὑψηλάντης ἀποκαθίσταται εἰς τὰ δίκαια τοῦ πολίτου, καὶ ἀπολαύει αὐτῶν ἀνεξαιρέτως.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη τῇ 16 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη.

Αριθ. Δ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις

Θεωροῦσα ὅτι ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον ἡ μετάβασις τῆς Συνελεύσεως ἐντεῦθεν εἰς τὴν Τροιζῆνα (Δαμαλᾶ)·

Ψηφίζει.

Α. Ἡ Συνέλευσις μεταβαίνει εἰς τὴν Τροιζῆνα (Δαμαλᾶ), ὅπου θέλει ἐξακολουθήσει τὴν σειράν τῶν πρακτικῶν τῆς, καὶ θέλει δώσῃ τέλος εἰς αὐτάς.

Β. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη τῇ 16 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη.

Αριθ. Ε. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 6, 202. καὶ 16 Μαρτίου τοῦ λήγοντος παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκδοθὲν δίπλωμα τῆς Στολαρχίας τοῦ λόρδου Κόχραν·

Ψηφίζει.

Α. Τὸ αὐτὸ δίπλωμα ὑπ' ἀριθ. 6, 202, καὶ 16 Μαρτίου τοῦ λήγοντος ἐγκρίνεται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν.

Β. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν λόρδον Κόχραν ἀπεριόριστος δύναμις καὶ πληρεξουσιότης νὰ κινή τὰς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὅπου, ὅταν, καὶ ὅπως κρίνῃ συμφερότερον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Γ. Δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ κοινοποιῇ τὰ κατὰ τῶν ἐχθρῶν πολεμικὰ σχέδιά του, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, δίδων λόγον τῶν πρακτικῶν του εἰς τὴν Διοίκησιν.

Δ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων.

Ἐξεδόθη τῇ 27 Μαρτίου 1827 ἐν Τροιζῆνι.

Αριθ. ΣΤ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις

Θεωροῦσα ὅτι ἡ ὑψηλὴ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν, καὶ φέρειν πρὸς εὐδαιμονίαν τὰ ἔθνη, ἢ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ, ἀπαιτεῖ πολλὴν πείραν καὶ πολλὰ φῶτα, τὰ ὅποια ὁ βάρβαρος Ὄθωμανὸς δὲν ἐπέτρεψε ποτὲ εἰς τοὺς Ἕλληνας·

θεωροῦσα ὅτι ἀπαιτεῖται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ὁ κατὰ πράξιν καὶ θεωρίαν πολιτικὸς Ἕλλην, διὰ νὰ τὴν κυβερνήσῃ κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας·

Ψηφίζει.

Α. Ὁ Κόμης Ἰωάννης Καποδίστριας ἐκλέγεται παρὰ τῆς Συνελεύσεως ταύτης, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐμπιστεύεται τὴν νομοτελεστικὴν αὐτῆς δύναμιν.

Β. Ὡς τοιοῦτος, θέλει κυβερνήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Γ. Ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτροπείας παρὰ τοῦ ἔθνους εἰς αὐτὸν ἐξουσίας προσδιορίζεται διὰ ἑπτὰ χρόνους ἀρχομένους ἀπὸ τῆς σήμερον.

Δ. Νὰ εἰδοποιηθῇ δι' ἐγγράφου ἐνυπογράφου ἀπ' ὅλους τοὺς πληρεξουσίους τοῦ ἔθνους, προσκαλούμενος νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πατρίδα διὰ ν' ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Διορίζεται τριμελὲς Ἐπιτροπὴ γνωρίζομένη ὑπὸ τ' ὀνόματι, ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀπουσίαν του, καὶ θέλει παύσει, ἅμα φθάσῃ ὁ Κυβερνήτης εἰς τὴν Πατρίδα.

ΣΤ. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Τροιζῆνι τῇ 2 Ἀπριλίου 1827.

Αριθ. Ζ. Ἡ Ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων
Συνέλευσις

Θεωροῦσα τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τοῦ νὰ κινήθωιν αἱ κατὰ ξηρὰν δυνάμεις τῆς πατρίδος διὰ ν' ἀσφαλισθῶν τὸ δίκαιόν της·

θεωροῦσα ὅτι ἀνάγκη νὰ διορισθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πολεμικὸς ἀξίος νὰ συγκεντρώσῃ τὰς κατὰ

καὶ τὴν δυνάμει τῆς Ἑλλάδος ὅπως ὑπαγορεύει τὸ συμ-
φέρον αὐτῆς.

Ψηφίζει.

A. Κύριος Ρικάρδος Τσοῦρτς διορίζεται Ἀρχιστράτηγος καὶ
Διοκνήτης ἀπασῶν τῶν κατὰ τὴν δυνάμει τῆς Ἑλλάδος.

B. Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει τὸν δώσει τὸ δί-
πλμά του.

C. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα
τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐντροιζήνι τῇ 2 Ἀπριλίου 1827.

Ἐ γ χ ὡ ρ . ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς

Ἐξ Αἰγίνης, 2 Σεπτεμβρίου.

Ἀδελφαί Πάτραι χρησιμεύουν κατὰ τὸ παρὸν εἰς
τὴν ἑχθρὸν ὡς ὁρμητήριον, ὅθεν κάμουν συχνάκις
ἐπιδρομὰς εἰς τὰς πλησιχώρους ἐπαρχίας. Τὴν πέμπτην
τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, 25 τοῦ παύσαντος Αὐ-
γούστου, τέσσαρες περίπου χιλιάδες Τούρκοι ἐβάνησαν
εἰς τὰ μέρη τῶν Καλαβρύτων. Μαβόντες δὲ οἱ ἡμέ-
τεροι τὴν προχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ, μετέβησαν τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν ἐκ Βοστίτσας εἰς Λαπαναγούς, χωρίον
τῶν Καλαβρύτων, ὅπου ἐνωθέντες καὶ μ' ἄλλους ἐ-
τοποθετήθησαν διὰ ν' ἀπαντήσωσι τὸν ἐχθρόν. Τὴν
ἐπόμεν, 26 Αὐγούστου, ἦλθον οἱ ἐχθροὶ ἐναντίον
τῶν ἡμετέρων ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ κανόνια. Οἱ ἡ-
μέτεροι, ἂν καὶ εὐρέθησαν εἰς μικρότερον ἀξίθμῳ ὡς
πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἀνω-
χύρωτοι, δὲν παρεχώρησαν τὴν θέσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς
εἰμὴ μετὰ ἰκανὴν ἀντίστασιν, καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κλα-
πασούναν καὶ Μέγα Σπήλαιον. Τὴν δὲ κυριακὴν, 28
τοῦ Αὐγούστου, οἱ ἐχθροὶ καταβάντες εἰς Βοστίτσαν
ἐκτάνθησαν εἰς ὅλην τὴν πεδιάδα. Ἐδεκίμασαν νὰ προ-
χωρήσωσι πρὸς τὴν Ἀκράταν, ἀλλ' ἰδόντες ὅτι τὰ Φα-
γία, θέσις στενὴ καὶ ὀχυρὰ, ὅθεν ἔπρεπε νὰ περάσωσιν,
ἐφυλάττετο καλῶς ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, ὡπισθοδρόμησαν
καὶ ἐστρατοπέδευον εἰς Βοστίτσαν. Τὴν ἀνωεῖρημένην θέσιν
φυλάττει ὁ Καπετὰν Μαραγλὸς καὶ ὁ Σημαιοφόρος, ἀ-
ξιωματικὸς τοῦ στρατηγοῦ Λόντου, εἰς τοὺς ὁποίους πρεσ-
βεύει καὶ ὁ στρατηγὸς Ν. Ζέρδας. Φυλάσσεται ὁμοίως
καλῶς καὶ ἡ θέσις τῶν Πλατανικῶν καλυδίων ἀπὸ τὸν
στρατηγὸν Γεώργιον Κίτσον. Τοιοῦτοτρόπως οἱ ἡμέτεροι
τοποθετημένοι, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἐχθρόν ἀπὸ
τὸ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν Ἀκράταν καὶ Κόρινθον, καὶ
νὰ φυλάξουν καὶ πολὺ μέρος τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσας
ἀπὸ τὴν λεηλασίαν τοῦ ἐχθροῦ.

Μανθάνομεν δὲ τὰρα τὸ ἑσπέραν ὅτι οἱ ἐχθροὶ τὴν 29
ἐπὶ τὸ πρῶν ὥρμησαν κατὰ τὰν ἡμετέρων εἰς τὰ Φαγία,
ἐπὶ τὴν ἡμέραν καὶ οἱ φυλάττοντες τὰ Πλατανικὰ καλῶ-
ς, καὶ ἐπολέμησαν ἐπὶ τὰ ἄρα· ἀγριῶμεν ἕως εἰσέτι τὸ
ἑσπέραν τῆς μάχης.

Ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς Σπάγτης νεότερα γράμματα πληροφο-
ροῦμεθα, ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος, συγκείμενος ἀπὸ 90
πλοίων, ἔφθασε τὴν 25 τοῦ Αὐγούστου εἰς τοὺς λι-
μένας τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων. Περὶ δὲ τῶν ἀπο-
σταθέντων στρατευμάτων καὶ τῶν μελετωμένων κι-
νήσεων, εἰσέτι δὲν ἔστιν ἡμῶν εἰδήσιν.

Ἐφημερίς τις ἐκδιδόμενη ἀπὸ τινος καιροῦ ἐν Ὑδρᾷ
Ἀνεξάρτητος λεγομένη, ἤρχισεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς συ-
στάσεώς της νὰ κατηγορῇ τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, πα-
ριστάνουσα αὐτὴν ὡς συνήγορον τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῶν
σκευωριῶν. Δὲν ἠρέεσθη, ὡς φαίνεται, ὁ ἐκδότης αὐτῆς
νὰ τὴν συστήσῃ εἰς τὸ κοινὸν μὲ τὸ σοβαρὸν μόνον ἐπώνυ-
μόν της, καὶ διὰ τοῦτο μετεχειρίσθη καὶ τὴν διαβολὴν,
μὴ συλλογισθεὶς ἴσως ὅτι ἡ διαβολὴ δὲν φέρει κανὲν ὄφελος
εἰς τὸν διαβάλλοντα, καὶ ὅτι, ὅστις καυχᾶται ὅτι εἶναι
φιλαλήθης καὶ ζηλωτὴς τοῦ κοινῷ συμφέροντος, δὲν ἀγ-
γεῖ καὶ ν' ἀνταμειφθῇ μὲ τὴν δικαίαν ὑπόληψιν τοῦ κοινῷ,
ἀφοῦ ἐμπράκτως ἀποδειχθῇ τοιοῦτος.

Ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖ νὰ γράφῃ ἡ Ἀνε-
ξάρτητος, ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ μᾶς προκαλέσῃ εἰς ἐρίδας
τοιαύτας, ἀπὸ τὰς ἐποίας ἄλλος καρπὸς δὲν ἐμπορεῖ νὰ
γεννηθῇ εἰμὴ ἔξαψις τῶν παθῶν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἔχομεν
σκοπὸν νὰ γένωμεν ὄργανον διχονοίας εἰς τοὺς συμπολίτας
μας, οὔτε νὰ ξέωμεν τὰς πληγὰς τῆς πασχούσης πατρί-
δος. Τοῦ ἀγαθοῦ πολίτου χρέος εἶναι, νὰ ἐνόη καὶ ὅχι
νὰ διαιρῇ.

Χωρὶς νὰ προσέξωμεν ἀπὸ ποίας ἀρχᾶς κινεῖται ἡ Ἀνε-
ξάρτητος, εἰς τὸ ν' ἀκολουθῇ παρόμοιον δρόμον, ὀλί-
γον μᾶς ὠφελεῦσε ν' ἀποδείξωμεν πρὸς αὐτὴν, ὅτι ἡ Γενι-
κὴ Ἐφημερίς εἶναι ἐλευθέρᾳ πάσης ἀλλοτρίας ἐπιρροῆς·
ὅτι οὔτε τὸν κοτζαβασισμὸν ἔχει ὁδηγόν, οὔτε μερικὰ συμ-
φέροντα ὑπερασπίζεται. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, ἂν κηρύσσω
τις ἀναρχίαν γίνεται ὠφέλιμος εἰς τοὺς συμπολίτας του,
ἢ συμβουλεύων ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅλα τὰ μερικὰ συμ-
φέροντα εὐρίσκονται ἡνωμένα; καὶ τί ἄλλο παρὰ ἀναρχίαν
κηρύσσει ὅστις λέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκε-
ται εἰς φανεράν πρὸς τὸ ἔθνος ἐναντιότη-
τα, καὶ ὅτι πραγματικῶς δὲν ὑπάρχει; Δὲν κρί-
νει πρᾶξιν τινα ὁποιανδήποτε τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ προσ-
βάλλει καθάπαξ ὅλας τὰς κυβερνητικὰς ἐργασίας· ἀφορᾷ
εἰς τὸ ν' ἀφανίσῃ τὸ τέλος, διὰ τὸ ὁποῖον συσταίνεται
παντὸς ἔθνους ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ κοινὴ γνώμη συστέλλει ἀπὸ τὰς ἐκτροπὰς τὴν Κυ-
βέρνησιν, ἀλλ' εἰς πολιτείαν μὴ δεσποτικὴν δὲν ἐμπορεῖ
πατέ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπάρχει ἐναντίον τῆς
κοινῆς γνώμης· διότι, ἐπειδὴ ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως
εὐρίσκεται εἰς τὸν λαόν, εὐθὺς ὡς αὐτὸς αἰσθανθῇ ὅτι οἱ
κυβερνῶντες δὲν ἐργάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁ-
ποῖον διωρίσθησαν, τοὺς ἀφαιρεῖ εὐκόλως τὴν δύναμιν καὶ
τὴν ἐμπιστεύεται εἰς ἄλλους.

Θέλουμε λοιπὸν ἡ Ἀνεξάρτητος νὰ μᾶς ἀναγ-
γεῖλῃ τὴν κοινὴν γνώμην, μᾶς κοινώνει τὰ ἴδια αὐτῆς φρε-
νήματα καὶ ὑποσχεθεῖσα νὰ κηρύσῃ τὴν ἀλήθειαν, πλα-
γιαζῇ πάντοτε εἰς τὴν ὁδὸν της. Τῆς ἀπροσπολήπτου ἀ-
ληθείας αἱ ἀκτῖνες πρέπει νὰ φέρονται καθ' ὅλας τὰς δι-
ευθύνσεις, καὶ τότε φωτίζει, καὶ τότε ἐνόει.

Τὴν 13 τοῦ παύσαντος Αὐγούστου ὁ κύριος Ματθαῖος
κυβερνήτης τῆς Γαλλικῆς βασιλικῆς κορβέτας Λεαίνης,
συνοδευμένος παρὰ τοῦ Κόμητος τῆς Βόρδης, μέλους τοῦ
ἐν Παρισίις φιλανθρωπικοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Κομιτάτου,

παρανυσιάσθη ἐπὶ γενικῆς συνελεύσεως τῶν προκριτῶν πολιτῶν πάσης τάξεως τῆς νήσου Ὑδρας, καθ' ἣν ἐκήρυξεν ἡτο ἐπίτηδες ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Δεγγήν, Ναύαρχον πασῶν τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον καὶ ἰγαιὸν Πέλαγος Γαλλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων, διὰ νὰ ἀγγεῖλῃ ὅτι οἱ σκοποὶ τοῦ σεβαστοῦ ἡγεμόνος του, καὶ τῶν σεβαστῶν συμμάχων του, δὲν ἀποβλέπουν εἰμὴ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν Ἑλλήνων. Ὅτι ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ πρῶτοι πρέπει νὰ συμβάλωμεν εἰς τοῦτο τὴν γενικῆς ὁμονοίας, καὶ διὰ τῆς λήθης παντὸς μερικοῦ ἄλλου καὶ ἔχθρας μέσων δραστηκωτάτων τοῦ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ στερεώσωμεν τὴν Κυβερνήσιν μας, ὥστε νὰ ἐνυπάρχουν εἰς αὐτὴν ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἀφάλλειαι εἰς τὰς πρὸς ἄλληλα τῶν ἐθνῶν σχέσεις. Εἶπε δὲ ὅτι δὲν ἀποτείνει τὸν λόγον εἰς τοὺς προκρίτους μόνον, ἀλλ' εἰς ὅλους τοὺς τιμίους καὶ ἀνδρείους πατριώτας, εἰς ὅλους, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ καταξιωθῶσι τὸν παρὰ πάντων ἔπαινον θυσιάζοντες ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος πᾶν πάθος προσωπικὸν καὶ πᾶν ἰδιαίτερον συμφέρον κατὰ τὰς πολυτίμους ταύτας ὥρας.

Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Κόμης τῆς Βόρδης εἶπεν.

“ Ἴδετε πρῶτον τοὺς πολιτισμένους λαοὺς ἀναγνωρίζοντας τῶν δικαίων σας τὴν ἱερότητα, καὶ ἀγωνιζομένους, ὅσον ἡδύναντο, νὰ σᾶς βοηθήσωσιν εἰς τὸ νὰ τὰ ἀνακτήσετε. Βλέπετε δὲ τώρα ἡγεμόνας καὶ λαοὺς συνάμα ἐπιθυμοῦντας τὴν εὐδαιμονίαν σας. Σᾶς ὑπόσχομαι ἐν ὀνόματι τοῦ Κομιτάτου, τοῦ ὁποίου εἶμαι μέλος, ὅτι ἐνῶ αἱ αὐλαὶ διὰ τῶν συνδιαπραγματεύσεων μέλλουν νὰ βεβαιώσουν τὴν ἐλευθερίαν σας, οἱ λαοὶ δὲν θέλουν παύσει τοῦ νὰ σᾶς χορηγῶσι πλουσιοπαρόχως, ὡς καὶ πρῶτον, τὰς βοηθείας των.

[Ἑλλ. Μέλισσα.]

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν μάχην τῆς 24 Ἀπριλίου ἐμπεσθέντων τῶν Ἀθηνῶν ἡρωικῶς πεσόντων ἀξιωματικῶν εἶναι καὶ οἱ ἑξῆς, τῶν ὁποίων σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν τὰ ὀνόματα, διὰ νὰ μὴν ἀδικήσωμεν καὶ τῶν ἀνδρείων ἐκείνων τὴν μνήμην.

Ἐκ τῶν Σουλιωτῶν, ἐκτὸς τῶν στρατηγῶν Λάμπρου Βεΐκου, Ἀθανασίου Τούσα, Γεωργίου Τσαβέλα, καὶ Φώτου Φωτομάρα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἤδη ἐγνωστοποιήθησαν, καὶ τοῦ Γ. Δράκου, τοῦ πεσόντος εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ γενομένου αὐτόχειρος, ἐφονεύθησαν ἀρδρῶς πολεμοῦντες καὶ οἱ ἑξῆς: Κώνστας Διαμάντης, Νοῦτζος μετὰ ἑξ συγγενῶν του, Τσάτσης καὶ ὁ υἱὸς του, Φῶτος Μωείκος καὶ ὁ υἱὸς του, Νικολῆς Νιανούρης, Πάσχος Κασμᾶς καὶ Κίτζος, Χρήστος Μωέκας καὶ ὅσοι μετ' αὐτοῦ Χιμαραῖοι, Γιάννης Μωάτας καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ Χρήστος Τσίτης.

Ἐκ δὲ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, ἐκτὸς τοῦ ἀρχηγοῦ του εἰς τὸν Πειρεᾶ Χ. Ἰγλῆση, ἐφονεύθησαν καὶ οἱ ἑξῆς: Ν. Ἀ' γοναρίδης, λοχαγός. Ν. Ποταμιάνος, ὑπολοχαγός ἀ. Ζήνων Ἰσαυρίδης ἀπὸ Με-

λιῶν τοῦ Μετσόβου, ὑπολοχαγός β. Ἀνθιμος Σιναίτης, ὑπολοχαγός β. Ὠζαρεδουῆς Γερμανός, λοχαγός καὶ Ἰππόλυτος Λεφέδρης Γάλλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τὰ ἐκ Πετροπόλεως γράμματα τῆς 30 Ἰουνίου βεβαιοῦται, ὅτι ὁ Ῥωσικὸς στόλος ἀπέπλευσεν ἐκ Κρονστάνδ τὴν 21 πρῶτὴ τοῦ μηνὸς τούτου. Ἐλέγετο δὲ ὅτι ὁ πρῶτος λιμὴν, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε πιάσει, ἤθελε εἶναι τὸ Βρέστ.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου τῆς 17 καὶ 18 τοῦ Ἰουλίου ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς.

Τὴν 19 συνεκροτήθη εἰς Βινζὸρ αὐλικὸν συμβούλιον, καὶ ἡ Α. Μ. ἐδέχθη ἀπὸ τὸν κύριον Στούργην Βούρνην τὰς σφραγίδας τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας καὶ ἐνεχείρισε παραχρῆμα αὐτὰς εἰς τὸν Μαρκίονα τῆς Λανζῶνος.

Ἡ Α. Μ. ἐνεπιστεύθη ὡσαύτως εἰς τὸν Κόμητα τῆς Καρλίλης τὸ ἀξίωμα τοῦ Λόρδου τῆς ἰδιαιτέρας σφραγίδος, κατεχόμενον ἕως τότε ἀπὸ τὸν Δούκα τῆς Πορτλάνδης. Ὁ κύριος Κάννιγξ δὲν παρευρέθη εἰς τὸ συμβούλιον ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενείας του.

Ἡ αὐθεντικὴ τοῦ Λονδίνου ἐφημερίς κοινοποιεῖ ἀξιωματικῶς τοὺς ἀνωτέρω διορισμοὺς, ἐτι δὲ καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Στούργη Βούρνη εἰς τὸ ὑπούργημα τῆς φρουρᾶς τοῦ Νέου Δάσου χηρεῶν διὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑψηλοτάτου Βασιλικοῦ Δουκὸς Ὑρκ. Ὁ καπιτὰν Κραδόκος υἱὸς τοῦ λόρδου Οὔδην εἶχε ἀναχωρήσει τὴν 16 φέρων ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Λόρδον Μέγαν Ἀρμοστήν τῶν Ἴονικῶν Νήσων. Ἡ ἀξιόλογος εἰδησις περὶ τοῦ εἰς Πόρτομουθον κατάπλου μιᾶς φρεγάτας τῆς προσθοφυλακῆς τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου ἐνησχόλησε κατὰ πολλὰ τὸ Χρηματιστήριον (bourse) τοῦ Λονδίνου κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Τινὲς τῶν ἐμπόρων εἶχον λαβεῖ γράμματα ἐκ Γερμανίας, τὰ ὅποια ἔλεγον ὅτι ὁ στόλος οὗτος συνίστατο ἐκ τριάκοντα πολεμικῶν πλοίων μὲ δώδεκα χιλιάδας ναυτῶν κατ' ἄλλα δὲ γράμματα ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτο μόνον εἰς ἐννέα δίκροτα καὶ ἑξ φρεγάτας. Ἡξευρον πρὸς τούτοις ὅτι ἡ τρεῖς Ῥοσχίλδ εἶχε συνάξει 50,000 δουκάτα διὰ μισθῶν τῶν ναυτῶν.

[ἐκ τῆς Πεδεμοντίου Ἐφημερ. 26 Ἰουλίου]

Ἐκ Λονδίνου, 25 Ἰουλίου.

Ὁ Γαλλικὸς Πρέσβυς πρίγκιψ Πολιγναῖ λαβὼν τὴν ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεώς του, ἀνεχώρησε σήμερον πρῶτὴ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Γαλλίαν. Πρὸ τῆς ἀνεχωρήσεώς του δὲ αὐτὸς καὶ ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσίας ἔλαβον διαφόρους συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Λόρδου Δούδλεϋ, διὰ νὰ προσδιορίσουν συμπτωματικῶς μετὰ τινὰ, περὶ ᾧ προνοεῖ ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων περὶ εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος γενεή (Times) συνθήκη.